

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 48/2018-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 18. januára 2018 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Miroslava Duriša predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 a čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 8 ods. 2 a 5 a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práv podľa čl. 5 ods. 3 a 4 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaniach vedených pod sp. zn. 0 Tp 10/2017 a jeho uznesením z 2. februára 2017, sp. zn. 0 Tp 83/2017 a jeho uznesením zo 14. augusta 2017 a postupom Krajského súdu v Trnave v konaniach vedených pod sp. zn. 5 Tpo 10/2017 a jeho uznesením zo 14. februára 2017 a sp. zn. 3 Tpo 43/2017 a jeho uznesením z 22. augusta 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. decembra 2017 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 a čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 8 ods. 2 a 5 a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práv podľa čl. 5 ods. 3 a 4 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 0 Tp 10/2017 a jeho uznesením z 2. februára 2017, sp. zn. 0 Tp 83/2017 a jeho uznesením zo 14. augusta 2017 a postupom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 5 Tpo 10/2017 a jeho uznesením zo 14. februára 2017 a sp. zn. 3 Tpo 43/2017 a jeho uznesením z 22. augusta 2017

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ bol 2. februára 2017 uznesením okresného súdu sp. zn. 0 Tp 10/2017 vzatý do väzby. Proti tomuto uzneseniu okresného súdu sťažovateľ podal sťažnosť, ktorú písomné odôvodnil a prostredníctvom svojho právneho zástupcu 6. februára 2017 doručil do podateľne okresného súdu. Krajský súd uznesením sp. zn. 5 Tpo 10/2017 zo 14. februára 2017 však jeho sťažnosť zamietol s odôvodnením, že sťažovateľ svoju sťažnosť písomne neodôvodnil. Sťažovateľ namieta, že v uznesení okresného súdu sp. zn. 0 Tp 118/2017 zo 16. novembra 2017 sa uvádza, že z obsahu spisu okresného súdu vedeného pod sp. zn. 0 Tp 10/2017 je zistiteľné, že 6. februára 2017 jeho sťažnosť bola prijatá a zažurnalizovaná do spisu v poradí ešte pred predkladacou správou, ktorá bola pripravená pre krajský súd, ktorý vo veci rozhodoval 14. februára 2017. Napriek uvedenému však krajský súd k tejto otázke ani dosiaľ nezaujal žiadne stanovisko, a preto zastáva názor, že porušovanie jeho práv naďalej trvá.

Ďalej sťažovateľ uvádza, že 22. augusta 2017 krajský súd v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Tpo 43/2017 rozhodoval o sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 0 Tp 83/2017 zo 14. augusta 2017.

Sťažovateľ namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 a čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy, čl. 8 ods. 2 a 5 listiny a práva podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru postupom krajského súdu, ktorý pri rozhodovaní o jeho sťažnosti podanej proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 0 Tp 10/2017 z 2. februára 2017 mal uviesť, že sťažovateľ svoju sťažnosť neodôvodnil, a preto sa jeho sťažnosťou nezaoberal. Zároveň namieta aj porušenie svojich základných práv podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a čl. 38 ods. 1 listiny a práva podľa čl. 5 ods. 3 dohovoru z dôvodu, že o jeho sťažnosti rozhodoval „*nezákonný senát*“ krajského súdu.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom vyslovil *„porušenie základných práv a slobôd sťažovateľa a to podľa článkov 17 ods. 1, 2, 5 a čl. 48 ods. 1, 2 Ústavy SR, čl. 5 ods. 3 a čl. 6 ods. 1 a čl. 5 ods. 4 Dohovoru, čl. 8 ods. 2, 5 a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ktoré porušil v konaní OS TT sp. zn. 0 Tp/10/2017 a KS TT sp. zn. 5 Tpo/10/2017 a KS TT sp. zn. 3 Tpo/43/2017*

a aby Ústavný súd SR zrušil uznesenie KS TT sp. zn. 3 Tpo/43/2017 a uznesenia OS TT 0 Tp/83/2017 a prikázal sťažovateľa... ihneď prepustiť z väzby na slobodu.

Zároveň žiadam Ústavný súd SR, aby bolo sťažovateľovi priznané primerané finančné zadostučinenie a to vo výške 20 000 €...“.

Sťažovateľ sumu finančného zadostučinenia odôvodňuje rozsahom porušených práv a dobou, ktorú dosiaľ musel stráviť vo väzbe.

Zároveň žiada priznať aj náhradu trov konania právnomu zástupcovi, ktorý ho bude v konaní pred ústavným súdom zastupovať. Sťažovateľ k sťažnosti priložil aj podanie, obsahom ktorého je žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ktorého si sám v momentálnej situácii nemôže dovoliť.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Pri právoplatnom rozhodnutí vydanom v trestnom konaní je pre začiatok plynutia lehoty dvoch mesiacov podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde rozhodujúci moment náležitého oznámenia rozhodnutia sťažovateľovi, ktorým je buď vyhlásenie rozhodnutia v prítomnosti sťažovateľa, alebo doručenie rovnopisu rozhodnutia (napr. III. ÚS 186/02, III. ÚS 90/03).

Ústavný súd zároveň v rámci svojej rozhodovacej činnosti konštantne uvádza, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 62/02). Nedodržanie tejto lehoty je preto zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Predmetom predbežného prerokovania bolo sťažovateľom namietané porušenie jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 a čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy, čl. 8 ods. 2 a 5 a čl. 38 ods. 1 listiny a práv podľa čl. 5 ods. 3 a 4 a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 0 Tp 10/2017 a jeho uznesením z 2. februára 2017, sp. zn. 0 Tp 83/2017 a jeho uznesením zo 14. augusta 2017 a postupom krajského súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 5 Tpo 10/2017 a jeho uznesením zo 14. februára 2017 a sp. zn. 3 Tpo 43/2017 a jeho uznesením z 22. augusta 2017.

Ústavný súd v tejto súvislosti zistil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 0 Tp 10/2017 uznesením z 2. februára 2017 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 5 Tpo 10/2017 zo 14. februára 2017 rozhodol o vzatí sťažovateľa do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a) a c) Trestného poriadku. Uznesenie krajského súdu sp. zn. 5 Tpo 10/2017 zo 14. februára 2017 bolo sťažovateľovi doručené 3. marca 2017.

Okresný súd uznesením sp. zn. 0 Tp 83/2017 zo 14. augusta 2017 rozhodol podľa § 76 ods. 3 Trestného poriadku o predĺžení lehoty väzby sťažovateľa z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a) a c) Trestného poriadku do 28. februára 2018 a podľa § 80 ods. 1 písm. c) a ods. 2 Trestného poriadku väzbu sťažovateľa dohľadom probačného a mediálneho úradníka nenahradil. Proti tomu uzneseniu sťažovateľ podal sťažnosť, ktorú krajský súd uznesením sp. zn. 3 Tpo 43/2017 z 22. augusta 2017 podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol. Toto uznesenie krajského súdu bolo sťažovateľovi doručené 11. septembra 2017.

Sumarizujúc uvedené, uznesenie krajského súdu sp. zn. 5 Tpo 10/2017 zo 14. februára 2017 bolo sťažovateľovi doručené 3. marca 2017 a uznesenie sp. zn. 3 Tpo 43/2017 z 22. augusta 2017 bolo sťažovateľovi doručené 11. septembra 2017, sťažovateľ sťažnosť ústavnému však doručil až 13. decembra 2017, pričom na poštovú prepravu ju dal 12. decembra 2017, t. j. zjavne po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Keďže v prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03), ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

Keďže ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa jeho ďalšími požiadavkami obsiahnutými v petite sťažnosti.

Nad rámec odôvodnenia tohto uznesenia ústavný súd uvádza, že s poukazom na dôvody, pre ktoré rozhodol o odmietnutí sťažnosti, sa z dôvodu hospodárnosti konania už nezaoberal otázkou odstránenia procesnej prekážky konania spočívajúcej v nedostatku kvalifikovaného právneho zastúpenia sťažovateľa, pretože dôvody, pre ktoré ústavný súd rozhodol o odmietnutí sťažnosti, by neboli odstrániteľné ani prostredníctvom právneho zástupcu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. januára 2018